

Karta przedmiotu

Nazwa i kod przedmiotu	Budowa i stateczność jednostki pływającej II - wykład , PG_00201114						
Kierunek studiów	Hydrografia morska (P)						
Data rozpoczęcia studiów	październik 2026 r.	Rok akademicki realizacji przedmiotu			2027/2028		
Poziom kształcenia	I stopnia - inżynierskie	Grupa zajęć			Grupa zajęć obowiązkowych z zakresu kierunku studiów		
Forma studiów	stacjonarne	Sposób realizacji			na uczelni		
Rok studiów	2	Język wykładowy			polski		
Semestr studiów	4	Liczba punktów ECTS			1.0		
Profil kształcenia	praktyczny	Forma zaliczenia			egzamin		
Jednostka prowadząca							
Imię i nazwisko wykładowcy (wykładowców)	Odpowiedzialny za przedmiot		dr inż. Piotr Bekier				
	Prowadzący zajęcia z przedmiotu						
Formy zajęć	Forma zajęć	Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Projekt	Seminarium	RAZEM
	Liczba godzin zajęć	26.0	0.0	0.0	0.0	0.0	26
	W tym liczba godzin zajęć na odległość: 0.0						
Aktywność studenta i liczba godzin pracy	Aktywność studenta	Udział w zajęciach dydaktycznych, objętych planem studiów		Udział w konsultacjach		Praca własna studenta	RAZEM
	Liczba godzin pracy studenta	26		1.0		3.0	30
Cel przedmiotu	Zapoznanie studentów z pojęciami pływalności, stateczności statku, geometrią i konstrukcją kadłuba, wykonywanie obliczeń związanych ze statecznością i wytrzymałością statku						

Efekty uczenia się przedmiotu	Efekt kierunkowy	Efekt z przedmiotu	Sposób weryfikacji i oceny efektu
	[HML3-W11] zna i rozumie w zaawansowanym stopniu zasady, przepisy i procedury związane z przewozami ładunków drogą morską, w szczególności właściwości fizyko-chemiczne ładunków przyjmowanych na statek i zasady postępowania z nimi	zna w zaawansowanym stopniu: - podstawy teoretyczne w zakresie stateczności statków; elementy dokumentacji w zakresie konstrukcji i stateczności statków; - metody określania kąta przechyłu dynamicznego na krzywej ramion prostujących i krzywej ramion dynamicznych; - wpływ gęstości wody na zanurzenie statku	[SW4] test/egzamin - ustny lub pisemny
	[HML3-W10] zna i rozumie w zaawansowanym stopniu budowę i konstrukcję statku oraz systemów i urządzeń, w tym systemów napędowych, a także zasady ich eksploatacji i konserwacji	zna w zaawansowanym stopniu: - materiały stosowane do budowy kadłuba, ich podstawowe charakterystyki mechaniczne, zakresy stosowania oraz technologie łączenia, podstawowe wiązania kadłuba i ich podział, konstrukcję kadłuba w rejonie dna, burt, pokładów, dziobu, rufy, fundamentów maszyn i urządzeń; - pojęcia wyposażenia kadłuba i jego podział, rodzaje wybranych elementów wyposażenia kadłuba, rodzaje urządzeń sterowych i pędników, w tym śrub napędowych, zjawisko korozji materiałów stosowanych na kadłuby i metody jej zapobiegania podczas eksploatacji statku; - podstawy teoretyczne w zakresie stateczności statków; elementy dokumentacji w zakresie konstrukcji i stateczności statków	[SW4] test/egzamin - ustny lub pisemny
	[HML3-U04] potrafi wykorzystywać metody analityczne, symulacyjne i eksperymentalne do identyfikowania, formułowania i rozwiązywania zadań inżynierskich	potrafi: - wykorzystywać metody obliczania wyporu i współrzędnych środka masy statku; - wykorzystać metodę określania wpływu swobodnych powierzchni cieczy na położenie środka masy statku i jego stateczność; - zastosować metodę określania i sprawdzania wytrzymałości ogólnej; - określić stateczność awaryjną w przypadku wdarcia się wody do wnętrza kadłuba metodą przyjętej masy lub metodą stałej wyporności; - czytać i posługiwać się dokumentacją statecznościową statku; wykonywać obliczenia związane ze statecznością statku; oceniać stan załadowania statku pod kątem wytrzymałości i stateczności	[SU4] test/egzamin - ustny lub pisemny
	[HML3-U05] przy identyfikacji, formułowaniu i rozwiązywaniu zadań inżynierskich potrafi integrować wiedzę z różnych dziedzin i dyscyplin oraz dostrzegać ich aspekty systemowe i pozatechniczne, w tym aspekty etyczne	potrafi: - określić stateczność awaryjną w przypadku wdarcia się wody do wnętrza kadłuba metodą przyjętej masy lub metodą stałej wyporności; - określić zanurzenie statku w wodzie o różnej gęstości z wykorzystaniem dokumentacji; - określić dokładnie wyporność statku, masę ładunku załadowanego lub wylądowanego podczas eksploatacji statku i planować stan załadowania; - czytać i posługiwać się dokumentacją statecznościową statku; wykonywać obliczenia związane ze statecznością statku; oceniać stan załadowania statku pod kątem wytrzymałości i stateczności	[SU4] test/egzamin - ustny lub pisemny

	<table border="1"> <tr> <td>Efekt kierunkowy</td> <td>Efekt z przedmiotu</td> <td>Sposób weryfikacji i oceny efektu</td> </tr> <tr> <td>[HML3-W16] zna i rozumie standardy i normy inżynierskie właściwe dla kierunku studiów, w szczególności rekomendowane przez IHO i IMO</td> <td>zna w zaawansowanym stopniu: - podstawy teoretyczne w zakresie stateczności statków; elementy dokumentacji w zakresie konstrukcji i stateczności statków; - pojęcia kryteriów stateczności, zna kryteria stateczności wg przepisów IMO dla wybranych typów statków</td> <td>[SW4] test/egzamin - ustny lub pisemny</td> </tr> </table>	Efekt kierunkowy	Efekt z przedmiotu	Sposób weryfikacji i oceny efektu	[HML3-W16] zna i rozumie standardy i normy inżynierskie właściwe dla kierunku studiów, w szczególności rekomendowane przez IHO i IMO	zna w zaawansowanym stopniu: - podstawy teoretyczne w zakresie stateczności statków; elementy dokumentacji w zakresie konstrukcji i stateczności statków; - pojęcia kryteriów stateczności, zna kryteria stateczności wg przepisów IMO dla wybranych typów statków	[SW4] test/egzamin - ustny lub pisemny	
Efekt kierunkowy	Efekt z przedmiotu	Sposób weryfikacji i oceny efektu						
[HML3-W16] zna i rozumie standardy i normy inżynierskie właściwe dla kierunku studiów, w szczególności rekomendowane przez IHO i IMO	zna w zaawansowanym stopniu: - podstawy teoretyczne w zakresie stateczności statków; elementy dokumentacji w zakresie konstrukcji i stateczności statków; - pojęcia kryteriów stateczności, zna kryteria stateczności wg przepisów IMO dla wybranych typów statków	[SW4] test/egzamin - ustny lub pisemny						
Treści przedmiotu	<p>3. STATECZNOŚĆ I NIEZATAPIALNOŚĆ STATKU</p> <p>Warunki równowagi statku, wyporność i pływalność. Masa i współrzędne środka masy statku, metody obliczania. Środek wyporu, siła wyporu. Ramię stateczności kształtu, ramię stateczności ciężaru, ramię prostujące. Charakterystyki geometrii kadłuba, dane hydrostatyczne, ramiona kształtu. Zmiana wyporu i współrzędnych środka masy statku po przyjęciu, zdjęciu lub przesunięciu ładunku. Wpływ ładunków podwieszonych, wpływ oblodzenia na zmianę położenia środka masy statku. Metacentrum poprzeczne, poprzeczna początkowa wysokość metacentryczna. Metody obliczania wysokości metacentrycznej. Wpływ swobodnych powierzchni cieczy na stateczność, metody obliczeniowe. Obliczanie statycznego kąta przechyłu statku. Korekta przechyłu statycznego. Stateczność dynamiczna: ramię dynamiczne, praca ramion prostujących, interpretacja fizyczna. Przechyłanie statku pod wpływem zewnętrznego momentu przechylającego o charakterze dynamicznym. Kryteria stateczności statku nieuszkodzonego, krzywa dopuszczalnych wzniesień środka masy statku. Próba przechyłów. Kryteria stateczności. Stateczność wzdłużna. Zmiana przechyłu, przegłębienia i zanurzeń podczas operacji ładunkowych i balastowych. Wpływ gęstości wody zaburtowej na położenie równowagi i stateczność statku. Metody kontroli stateczności podczas eksploatacji statku, określenie wysokości metacentrycznej na podstawie okresu kołysań. Informacja o stateczności dla kapitana i jej wykorzystanie. Niezatapialność statku, klasa niezatapialności, stopień zatapialności. Metody określania stanu równowagi statku w stanie uszkodzonym, utrata stateczności, pływalności. Równowaga, stateczność i wytrzymałość statku w czasie wymiany wód balastowych.</p>							
Wymagania wstępne i dodatkowe	<p>Przedmiot wymagany przez Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 5 lutego 2014 r. w sprawie ramowych programów szkoleń i wymagań egzaminacyjnych dla marynarzy działu pokładowego (t.j. Dz.U. 2023 poz. 1566): obecność na wszystkich zajęciach jest obowiązkowa. AMW umożliwia odrobienie do 20% usprawiedliwionej nieobecności na tych zajęciach w formie umożliwiającej uzyskanie brakującej wiedzy i umiejętności. Studenci, którzy uzyskali zaliczenie przedmiotu, ale ze względu na nieobecność przekraczającą 20% zajęć lub nie odrobili zajęć w formie umożliwiającej uzyskanie brakującej wiedzy i umiejętności, nie otrzymują wpisu do suplementu, potwierdzającego ukończenie studiów uznanych na poziomie operacyjnym w żegludze przybrzeżnej.</p>							
Sposoby i kryteria oceniania osiągniętych efektów uczenia się	<table border="1"> <tr> <td>Sposób oceniania (składowe)</td> <td>Próg zaliczeniowy</td> <td>Składowa oceny końcowej</td> </tr> <tr> <td>egzamin</td> <td>51.0%</td> <td>100.0%</td> </tr> </table>		Sposób oceniania (składowe)	Próg zaliczeniowy	Składowa oceny końcowej	egzamin	51.0%	100.0%
Sposób oceniania (składowe)	Próg zaliczeniowy	Składowa oceny końcowej						
egzamin	51.0%	100.0%						
Zalecana lista lektur	<p>Podstawowa lista lektur</p> <p>Uzupełniająca lista lektur</p> <p>Adresy eZasobów</p>	<p>1. Dudziak J.: Teoria okrętu. Oficyna morską., 2006</p> <p>1. DERRETT D. R., BARRASS C. B.: Ship stability for Masters and Mates, 2012. 2. DOKKUM VAN K.: Ship Stability. 2010. 3. SEMIKONTENEROWIEC B-354, Stateczność i wytrzymałość wzdłużna statku materiały pomocnicze, 2009.</p>						
Przykładowe zagadnienia/ przykładowe pytania/ realizowane zadania								
Praktyki zawodowe w ramach przedmiotu	Nie dotyczy							

Dokument wygenerowany elektronicznie. Nie wymaga pieczęci ani podpisu.